НАЙБІЛЬШ ТРАВМОНЕБЕЗПЕЧНІ ГАЛУЗІ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Вамболь С.О., Мезенцева І.О., Кузьменко О.О., Нестеренко О.В.
Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків

Ставлячи перед собою завдання визначення найбільш небезпечних, з точки зору травматизму, галузей економіки України, ми спирались на статистичні данні і їх аналіз що був проведений в роботі [1]. За мету ставилось визначення й причин цього травматизму. Тому для досягнення цієї мети послідовно вирішувались завдання статистичного аналізу розподілу загальної кількості нещасних випадків для різних галузей виробництва по рокам, визначення причин травматизму, а також пошук шляхів до його зниження.

Аналіз наведених даних в період з 2015 – 2023 рр. за роботами [1, 2] дозволив виділити основні лідируючих галузі економіки за травмонебезпечністю: виробництво, добувна промисловість, постачання електроенергії й транспорт. Необхідно вказати що такий розподіл був наданий за абсолютними кількісними показниками нещасних випадків. Але для повноцінної загальної картини все ж таки необхідно досліджувати відносну кількість, тому що загальна чисельність працівників по окремих галузях економіки може відрізнятися на порядок. Тому слід вводити відносний критерій травматизму або спиратись на поняття ризику нещасних випадків в конкретній галузі економіки.

Існуюча проблема досить чітко визначила напрям наукового досліду, вказуючи на необхідність концентрувати свою увагу саме на організаційних факторах. Статистичні данні в період з 2015 – 2023 рр., візуалізовані авторами в роботі [2], без сумніву вказують, що саме організаційні заходи є тим резервом, що покращить рівень безпеки праці і знизить рівень травматизму. Кількість нещасних випадків з організаційних та психофізіологічних причин співвідносяться як 1:3 [2, рис.3]. Профілактичні заходи, система відповідних інструктажів та навчання повинна бути не просто законом і нормою, а стати основою для формувань загальною культури безпеки в суспільстві.

Одним з перспективних напрямів зниження рівня травматизму є оцінка безпеки технологій виробництва з урахуванням критеріїв карт умов праці та карт ризиків. Автори роботи вважають що саме такий комплексний підхід на етапі розробки і впровадження технологій виробництва має знизити не тільки травматизм, а й додаткові витрати на заходи з охорони праці в подальшому.

Література:

1. Кузьменко, О.О., Мезенцева, І.О., Вамболь, С.О., Ткачук, К.К., Нестеренко, О. В. (2024). Вплив законодавчих реформ в сфері державного страхування на соціальну захищеність потерпілих на виробництві. Проблеми охорони праці в Україні, 40 (3–4), 50–60. DOI: 10.36804/nndipbop.40-3-4.2024.50-60

2. Кузьменко, О.О., І.О. Мезенцева, С.О. Вамболь, і С.М. Мезенцев. «Зниження виробничого травматизму як шлях вирішення проблеми дефіциту кадрів і зменшення ризиків в енергетиці». Вісник Національного технічного університету «ХПІ». Серія: Енергетика: надійність та енергоефективність, вип. 1 (8), Липень 2024, с. 55-63, doi:10.20998/2224-0349.2024.01.04.